י: ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות

מבלל [1]דכבש בן שנה בסלע. וקשה שהרי [2]ר' אומר כחטאת כת דנקא בפרק ראיתו מקומן (זבחים דף מח.) וגם אמרינן לקמן (דף מ.) מפני מה לא נאמר תורה [3] שיעור [4] קצה למחוסרי כפרה שמא יחזו עולים ואין להם כפרה וי"ל הא דקאמר ככם בסלע רגילות הוא שקונה בסלע למנה מן המוכר אבל נפחות פני אבל אשם גרוע כסף שקלים דמקלוריתא הוא אבל חטאת לחוריתא אין לה שיעור רק מדרבנן לכך מצוה לנחתה בסלע ונפחות פני עד דנקא אבל פחות מדנקא מיקרי עבריינא ומכל מקום אם החלו והם שמנים נפחות מדנקא מתכפר בהם ונחשמות אפילו [5] הם שמנים וטובים [6] נפחות מכסף שקלים שהחלו אינו מתכפר משום דכתיב כסף שקלים: אין

[1]מפוזרין [2] הא אמרי רבנן לולד שני מניא אלא לאו ר' יהודה היא וש"מ חומרא אית ליה קולא ליה ליה ועוד אמר רב אשי [3] ת"ש [4]ששת ימים [5]יכול בין רצופין ובין מפוזרין ת"ל ששים מה ששים כולן רצופין [6] אף ששה כולן רצופין מני אלימא רבנן מי אית להו לרבנן מפוזרין [6]האמרי רבנן לולד שני מניא [1] אלא לאו רבי יהודה היא וש"מ חומרא אית ליה קולא ליה ליה ש"מ: **מתני'** [2]אלו מביאין קרבן עולה ויורד על שמיעת קול ועל בטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו והילדת [3] והמצורע: **גמ'** תנו רבנן [4] יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלות [5] ויש מביא בדלי דלות [6]יולדת מביאה בדלות ועשירות [1]מצורע מביא בדלות [2] [3]שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו מביאין בדלות ודלי דלות תניא אידך יש מביא אחד תחת אחד יש מביא שנים תחת שנים יש מביא שנים תחת אחד יש מביא אחד תחת שנים מכאן אתה למד לעשירית האיפה בפרוטה: יולדת מביאה אחת תחת אחת פרידה אחת ועוף תחת כבש מצורע שתי פרידין תחת שני כבשים שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו מביאין ב' פרידין תחת כבשה אחת ומביאין בדלי דלות עשירית האיפה תחת שתי פרידין קתני מכאן אתה למד לעשירית האיפה שהיא בפרוטה מנלן דת"ר [4]האומר הרי עלי בסלע למובח מביא כבש שאין דבר קרב בסלע אלא כבש ממאי מדאמר רחמנא [1]איל אשם בכסף שקלים [2] מכלל [3]דכבש בן שנה בסלע מדכתיב [1]כבש בן שנתו [2] ותנן [3]עמדו קונין בו ביום ברבעתים ומדחם רחמנא עליה דדלות למיהוי חד משית עשר בעשירות חם רחמנא עליה דדלי דלות למיהוי חד משית עשר בדלות א"כ דלות כמה הויא ריבעא וכמה פריטי בריבעא ארבעים ותמניא פריטי חד משית עשר [4] [5] כמה הוי דדלות תלתא פריטי (דקתני) (וקתני) מכאן אתה למד לעשירית האיפה בפרוטה אמאי פרוטה האמרת עשירית האיפה דלי דלות הוא ואמרת חד משית סרי דדלות הוא [6] דחשבינן דג' פריטי הויין תנא מיולדת יליף דמתיא פרידה אחת תחת כבש דהוי חד מתלתין ותרין דכבש ועד [1] כאן דלי דלות כמה הוי חד משית עשר בדלות [2] דמהיכא יליף מכבש ואיל עד [3] כאן פרוטה ופלגא הוי אמר [4] רבא כולה מילתא מיולדת יליף וה"ק מדחם רחמנא עליה דדלות למיהוי חד מתלתין ותרין בעשירות ומאי היא יולדת [1] הכי חם רחמנא עליה דדלי דלות למיהוי חד מן תלתין ותרין בדלות א"ה [2](נכי) ריבעא דפרוטה הוי [3] ה"נ אלא דלאו אורח ארעא לאיתויי פחות מפרוטה למקום[4]: **מתני'** מה בין שפחה [5] לבין כל העריות שלא שוותה להן לא בעונש ולא בקרבן [6] ישכל העריות בחטאת ושפחה באשם כל העריות [1]בזכר כל העריות) אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן ובשפחה לא השוה לא האיש לאשה במכות ולא [2] השוה אשה לאיש בקרבן כל העריות [3]עשה בהן את המערה כגומר וחייב על כל ביאה וביאה זו חומר החמיר בשפחה שעשה

[1]מפוזרין. כלומר שפקקו לה שבעה ימי טומאה דזכר לימי טוהר דנקבה ולימים לה שבעה אחרינא לאחר שמונים לידה הראשונה ת"ל יום: [2] **ל' דזכר מפוזרין.** כגון יולדת תאומים וילדה [3] שני כתוב ל' דזכר ראשון יכול יתנו לה שבעה לכל מ' לידה הראשונה כגון[1] ז' ימי טומאה דשני דהשתא הוו ל' פחותין שהרי הפסיקו ימי טומאה ביניתים שלא עלו למנין: **מי אית לכו** [2]**מפוזרין הא לולד שני מנו.** וכיון [3] דבראשון זכר ליכא לאוקומי כדאוקמת ליה דימי טוהר דראשון מסכי לנחת ימי טוהר דשני: **אלא לאו ר' יהודה היא.** דמיהו לראשון [3] וקאמר דלעופין יהבינן לה אלמא מאני הוא דמני [4]: **וש"מ חומרא אית ליה קולא ליה ליה.** להאריך ימי טוהר דראשון [5] שהשלימו לז' אחרים כנגד ז' ימי טומאה והדר מוסיב ימי טוהר לשני דקולא ימיה היא: **שש ימים כו'.** כגון הפילה לאחר מ"ג דטוהר דנקבה שהן ע"ז לידתה והיה לה למנות עוד ג' ימים והפילה ונטמאה יכול יתנו לה ג' אחרים כנגד ג' אלה דנטמאו דטהור ו' [6] מפוזרין דהכא לא כתיב יום אלא ימים דמשמע אפילו מפוזרין: **מי אית לכו מפוזרין** [6] **הא לולד שני מנו.** ולד שני זה מוסכן ימים רבים אחר פ' של נקבה דאשון ומפוזרין לא משכחת לה אלא [1] אלו ר' יוסי דאיתא לה: **מתני' שמיעת קול.** ושמעה קול אלה: **וטומאת מקדש.** בשוגג וכעוי שפחים מלהו מתיני [2] **בהדי בפרטא** ויקרא [3] נגי קרבן עולה ויורד הא קרא דלאו נפש כי תגע בכל דבר טמא וגו' [4] בטומאת מקדש וקדשיו משמעי כדמפרש בפרק קמא דשבועות (דף ז.): **גמ'** עשירות כשבה או שעירה. דלות עוזרים וכני יונה. דלי דלות עשירית האיפה: **שמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו.** מפרש בריקנא שמביאים בדלות ובדלי דלות: **יש מפסיק מביאין** [5] **כו.** מפרש לקמן: **יולדת.** בעשירות ככבש לעולה וכן יוכה לו תור לחטאת: ובדלות שמי מוריס דהייטו פרידה דעוף תמת ככבש: **עשירים כאיפה אחת שני פרידין.** דהייטו אחת תמת שתים: **כדי עני כבלע.** נקרבן הנקח בסלע: (מדבכל דאתרה טולה קרי לכבש כן שהה מכלל דאיל כן שתי שנים): **מדכפר רחמנא.** גבי אשם מעילות נויקרא [6] איל בכסף שקלים דהייטו שתי סלעים: **כרבעתים.** קן כרוכע דיבר דהייטו כדמייתי שתי פרידים בדלות כרוכע דיבר אחת ככבש בסלע דהייטו חד מנ"ז בסלע [1] שהות ד' דינרים וזוכנע') דינר הייטו י"ז דנעים: כרוכע דיבר יש מ"ח פרוטות כדאמרינן בפ"ק דקדושין (דף יב.) שש מעה כסף דינר ומעה שתי פונדיון ופונדיון כ' אימרין ואימר כ' תמסמות תמסמס כ' קונטרק וקונטרק כ' פרוטות דהייטו ל"כ פרוטות למעה ולמעה ואלו שהות כרוכע דינר הוו מ"מ פרוטות וכיון דאמרת לי דלות דהייטו עשירית האיפה כני מהרי חד מי"ו בדלות דאמתת דעשירית האיפה הוי ג' פרוטות דהייטו חד מי"ו של מ"מ: **פגם מיולדת יליף.** דלות יליף מיולדת דמתיא פרידה הנקחת בשמיעת של דינר תמת ככבש הנקח בסלע דהייטו חד מל"ב נכבש והוא כ"ד פרוטות: **ועד** [2] **כאן דלי דלות כמה הוי חד מע"ז בדלות.** דהכי דלינמת דדלות חד מל"ב מיולדת אבל דלי דלות דלא משכחת ביולדת אע"פ מכבש ואיל יליפת לה לעיל דלא משכחת דלי דלות אלא בשמיעת הקול ובטוי שפתים ובטומאת מקדש וקדשיו וע"כ דלי דלות מדלות דיהבו מילף וכי הכי דדלות דיהבו שתי פרידין תמת ככבש דהייטו חד מי"ו [3] בדלות ונהי דאשמת בדלות בעלמא כגון ביולדת שהיא פרידה אחת דאשמתן בה דלות אחת מי"ו הוי פרוטה ופלגא: **כולה מיולדת יליף.** ופע"ג דאין בה דלי דלות יליף מהתם דכי הכי דאשמתן בה דלות אחד מל"ב דעשירות דלי דלות נמי הוה חד מל"ב דדלות דיולדת הכי הוו כ"ד פרוטות ודלי דלות פרוטה נמי רבעא דהייטו חד מל"ב: **מתני'** [4]**שוין נמכות וכקרבן.** אם מזידין שניהן לוקין כדקתי"ל אים אז אשה כי יעבו מכל מצות אלהים אשר לא תעשינה (ויקרא ד' ב) וכל שזדונו כרת שגגתו חטאת: **וכשפחה כו'.** שהאשה לוקה והאיש באשם כדאמרינן בגמ' (ש.): **כל העריות כולן עשה כאן מערה כגומר.** במסכת יבמות בפרק הבא על יבמתו (דף נג.):

תוספות [1]**מיטאת מקדש וקדשיו.** הכא מני לה בחלא ובפ"ק מני לה בחמרא דהתם בכרת הוו תרי דמתיב כרת בכל חד וחד אבל הכא בקרבן דמתיב תרוויהו [2] **מבלל** לאחר: **דכבש בן שנתו בסלע.** דייט מדרבנן דמן התורה אמרי' בכל דומיה מעלה בת דנקא ושוה אמר רבי כשמביאה כסף שנתה ירמיה בסלע אבל משמעי והלאה דמה בן ג' אמר' בדנקא: **עשירית האיפה בפרוטה.** אם כשיעור שער מיעוט המזכר בכל התלמוד ד' סלע בסלע דהוה ליפה נג' דינר ושם מעה כסף דינר הרי יגיע עשירית האיפה יתר ממעה ואלו:

[1] **מפוזרין** [2] **ל' דזכר מפוזרין.** כלומר שפקקו לה שבעה ימי טומאה דזכר לימי טוהר דנקבה ולימים לה שבעה אחרינא לאחר שמונים לידה הראשונה ת"ל יום: [3] **ל' דזכר מפוזרין.** כגון יולדת תאומים וילדה [4] שני כתוב ל' דזכר ראשון יכול יתנו לה שבעה לכל מ' לידה הראשונה כגון[1] ז' ימי טומאה דשני דהשתא הוו ל' פחותין שהרי הפסיקו ימי טומאה ביניתים שלא עלו למנין: **מי אית לכו** [2]**מפוזרין הא לולד שני מנו.** וכיון [3] דבראשון זכר ליכא לאוקומי כדאוקמת ליה דימי טוהר דראשון מסכי לנחת ימי טוהר דשני: **אלא לאו ר' יהודה היא.** דמיהו לראשון [3] וקאמר דלעופין יהבינן לה אלמא מאני הוא דמני [4]: **וש"מ חומרא אית ליה קולא ליה ליה.** להאריך ימי טוהר דראשון [5] שהשלימו לז' אחרים כנגד ז' ימי טומאה והדר מוסיב ימי טוהר לשני דקולא ימיה היא: **שש ימים כו'.** כגון הפילה לאחר מ"ג דטוהר דנקבה שהן ע"ז לידתה והיה לה למנות עוד ג' ימים והפילה ונטמאה יכול יתנו לה ג' אחרים כנגד ג' אלה דנטמאו דטהור ו' [6] מפוזרין דהכא לא כתיב יום אלא ימים דמשמע אפילו מפוזרין: **מי אית לכו מפוזרין** [6] **הא לולד שני מנו.** ולד שני זה מוסכן ימים רבים אחר פ' של נקבה דאשון ומפוזרין לא משכחת לה אלא [1] אלו ר' יוסי דאיתא לה: **מתני' שמיעת קול.** ושמעה קול אלה: **וטומאת מקדש.** בשוגג וכעוי שפחים מלהו מתיני [2] **בהדי בפרטא** ויקרא [3] נגי קרבן עולה ויורד הא קרא דלאו נפש כי תגע בכל דבר טמא וגו' [4] בטומאת מקדש וקדשיו משמעי כדמפרש בפרק קמא דשבועות (דף ז.): **גמ'** עשירות כשבה או שעירה. דלות עוזרים וכני יונה. דלי דלות עשירית האיפה: **שמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו.** מפרש בריקנא שמביאים בדלות ובדלי דלות: **יש מפסיק מביאין** [5] **כו.** מפרש לקמן: **יולדת.** בעשירות ככבש לעולה וכן יוכה לו תור לחטאת: ובדלות שמי מוריס דהייטו פרידה דעוף תמת ככבש: **עשירים כאיפה אחת שני פרידין.** דהייטו אחת תמת שתים: **כדי עני כבלע.** נקרבן הנקח בסלע: (מדבכל דאתרה טולה קרי לכבש כן שהה מכלל דאיל כן שתי שנים): **מדכפר רחמנא.** גבי אשם מעילות נויקרא [6] איל בכסף שקלים דהייטו שתי סלעים: **כרבעתים.** קן כרוכע דיבר דהייטו כדמייתי שתי פרידים בדלות כרוכע דיבר אחת ככבש בסלע דהייטו חד מנ"ז בסלע [1] שהות ד' דינרים וזוכנע') דינר הייטו י"ז דנעים: כרוכע דיבר יש מ"ח פרוטות כדאמרינן בפ"ק דקדושין (דף יב.) שש מעה כסף דינר ומעה שתי פונדיון ופונדיון כ' אימרין ואימר כ' תמסמות תמסמס כ' קונטרק וקונטרק כ' פרוטות דהייטו ל"כ פרוטות למעה ולמעה ואלו שהות כרוכע דינר הוו מ"מ פרוטות וכיון דאמרת לי דלות דהייטו עשירית האיפה הוי ג' פרוטות דהייטו חד מי"ו בדלות דאמתת דעשירית האיפה הוי ג' פרוטות דהייטו חד מי"ו של מ"מ: **פגם מיולדת יליף.** דלות יליף מיולדת דמתיא פרידה הנקחת בשמיעת של דינר תמת ככבש הנקח בסלע דהייטו חד מל"ב נכבש והוא כ"ד פרוטות: **ועד** [2] **כאן דלי דלות כמה הוי חד מע"ז בדלות.** דהכי דלינמת דדלות חד מל"ב מיולדת אבל דלי דלות דלא משכחת ביולדת אע"פ מכבש ואיל יליפת לה לעיל דלא משכחת דלי דלות אלא בשמיעת הקול ובטוי שפתים ובטומאת מקדש וקדשיו וע"כ דלי דלות מדלות דיהבו מילף וכי הכי דדלות דיהבו שתי פרידין תמת ככבש דהייטו חד מי"ו [3] בדלות ונהי דאשמת בדלות בעלמא כגון ביולדת שהיא פרידה אחת דאשמתן בה דלות אחת מי"ו הוי פרוטה ופלגא: **כולה מיולדת יליף.** ופע"ג דאין בה דלי דלות יליף מהתם דכי הכי דאשמתן בה דלות אחד מל"ב דעשירות דלי דלות נמי הוה חד מל"ב דדלות דיולדת הכי הוו כ"ד פרוטות ודלי דלות פרוטה נמי רבעא דהייטו חד מל"ב: **מתני'** [4]**שוין נמכות וכקרבן.** אם מזידין שניהן לוקין כדקתי"ל אים אז אשה כי יעבו מכל מצות אלהים אשר לא תעשינה (ויקרא ד' ב) וכל שזדונו כרת שגגתו חטאת: **וכשפחה כו'.** שהאשה לוקה והאיש באשם כדאמרינן בגמ' (ש.): **כל העריות כולן עשה כאן מערה כגומר.** במסכת יבמות בפרק הבא על יבמתו (דף נג.):

עין משפט נר מצוה

לא א מרי פ"ש מהלכות שגגות הלי' ה:
לד ב מרי' שם הלי' כ:
לה א מרי' שם הלי' ב:
לו ד מרי' שם הלי' ד:
לז ה מרי' פרק"ח מהלי' מעה"ק הלכה יב:
לח ו מרי' פ"ח מהלי' שגגות הלי' ד ופ"ט מהלי' איסורי מזבח הלכה ה:
לט ז מרי' פ"ט מהלכות שגגות הלי' ה:
מ ח מרי' פ"ט מהלי' מעה"ק הלכה טו:
מא ט מרי' פ"ט מהלי' איסורי מזבח הלי' ו:
מב י מרי' פ"ט מהלי' שגגות הלכה ה:

רבינו גרשום

בזמן שאין קרבן תקבלו גרים: צריך שיפריש רובע. דינר לצורך קינו שאם יבנה בהמ"ק יביא לאלתר: ובישלה מפני התקלה. בגזרה שמא יהנה מאותן כעות והיה בא לידי מעילה: גר תושב. שקבל עליו שלא לעבוד עבודות כוכבים אלא קבל עליו שאר מצות: כישראל בחולי של מעיר. בלומר כיון שיש בו קצת גירות אינו עושה כל מלאכה בשבת ואינ"ב אין לו מה יאכל או דבר אחר: כישראל ביום טוב. ראינו עושה מלאכה אחרת אלא מכשירי אוכל נפש בלבד: באיל האשם. לפני זה על חטאתו אשר חטא. מלמד מדכתיב ב' פעמים חטאתו חטאתו ובתיב תעלה לו מחטאתו אשר חטא תרי זימני לעשות שונג כמדיר לקרבן: דכתיב ויאמר ה' מאהלו. שבעל כרחם היה הדיבור עמהם. (ומאהלו) (ומחיים) עברו ונענשו. האי (מאהלו) (מחיים) עבדיר ליה כמו מאהלו כדכתיב ונענשו אלמא דמדיר הוה: כתיב (מחן) יאמרן לכל דבר. ואינו מבין הענין אלא משונג הוא ואפי' הכי חייב רחמנא מאהלו כמו מחי ולהכי כתבי הרריהו: בכלן. דמביאין קרבן עולה ויורד כתיב בהו תעלם ובאן לא כתיב. והא קרא כי כתיב ראיש כי ישכב מ אשה שכבת זרע ובתיב כתי. מדכתיב בקוית הוא ובתיב ובפר עלוי הכהן לעשות מחיד לקרבן שונג אינבי ליה לפיסר: בדולם אחר. ששגג שלא ידע שהתורה אסרן: ומאי שנא מחטים הנלמות בשפחה אחת דאינו מביא אלא קרבן אחר כתרגן דהבא על השפחה ביאות הרבה: ואל אשה לחלק. הכא נמי הא שפחה דכתב לחלק כתיב דהא מצי לכתיבה ראיש אשר ישכב את אשה שכבת זרע: לאנגיר שנשמא טומאתם הרבה. מאן תנא ר' יוסי בר' יהודה היא בוולה הא שמעתא דנזיר פרשינן בריש פירקין קמא: הביא ציפורן. כשנרמא מצערתו ולא הספיק להביא הטאתו עד שחור תתנגע דחור תרפא והביא ציפורן תתנגע קודם שהביא חטאתו ואשמו כשחור ונתרפא צריך להביא ציפורן אחרים ותשאה על כל נגע שלא עלה לו הראשונות עד שיביא חטאתו עמהן: ר' יהודה אומר עד שיביא אשמו. עמהן: והא אפרת אינו מביא אלא קרבן אחר. על נגעים הרבה: חסורי מחסרא והכי קתני הביא ציפורן כר' אין מביא אלא קרבן אחר. והאי דקאמר לא עלו עד הכי קאמר ולאקבוצי בעניות ובעשירות לא מיקבצו עד שיביא חטאת בלומר אם היה עני והביא חטאתו בעניות אע"ג דקדים שביא אשמו ציפורן נתפשר הכל הולך אחר חטאת דביא הכל בעניות: או אם היה עשיר והפריש חטאת בהמה והעני יפתון עד שיעשיר ויביא הכל בעשיירות: ר' יהודה אומר

עד שיביא אשמו דסבר הכל הולך אחר אשם: מבפרי. היינו חטאת: מבפרי בקרשים. היינו אשם: גורם לו שהרה. ציפורן דכתיב ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות: האשה שהפילה ולדות הרבה בתוך פלאות וכדפירש בסתיתין הפילה בתוך שפחתים כו' מביאה קרבן אחר על כולן: יכול אף הולדת ועל הדיבה. שאם ילדה בזוב ובתחון בנסי נדה קשתה ג' ימים בתוך י"א שבין נדה לנדה ושפח מעת לעת שלא ראת דם הרי זו נבה ואח"כ ילדה הרי זו ילדות בזוב ומביאה ב' קרבנות אחד על הלידה ואחד על הדיבה נפטרת נמי בקרבן אחר: ת"ל זאת. כלומר דעל הולדות מביא קרבן אחר אבל לא על הלידה ועל הדיבה (אלא מעתה) אכלה חלב ולילה אכלה דאין מביאה אלא קרבן אחד אלא כשם שמביאה ב' קרבנות על חלב ועל לידה כך מביאה ב' קרבנות על לידה ועל דבה: אלא איסא הכין כגי כיון דמביאין קרבן אחד על הולדות הרבה יכול על הלידה שלפני פלאות ועל הלידה שלאחר פלאות תנא מביא קרבן אחד ת"ל זאת כלומר אותן שבתוך פלאות נפטרין בקרבן אחד אבל על לידה שלאחר פלאות מביאה קרבן אחר. לישנא אחרינא יכול כשהיא ילדה אח"כ ילדה לאחר פלאות נמי בזוב יכול שמביאה ב' קרבנות בלבד על הלידה ועל הדיבה שבתחלה ועל הדיבה הראשונה מביאה ב' קרבנות ועל הלידה של אחר פלאות ב' קרבנות: האשה שהפילה ולדות הרבה מביאה קרבן אחד כו'. כיצד ילדה נקבה תחילה ולאחר י"ד נומאה נתעברה נקבה והפילה לסוף פ"א שהיא בתוך שמנים של נקבה ראשונה קסברי רבנן ולדה שני ביטל את הראשון מ"ט כיון דלא יצאת שעה שראויין להביא קרבן על הראשון ביים פ"א אלא בתוך פלאות הפילה אחר ביטל שני אם הראשון ופשני מתה שמנים לקרבן ואם חזרה והפילה ולדי שלישי בתוך פלאות של שני השני וכן אחה מוצא שיכולה להפיל ולדות הרבה בתוך פלאות של ראשון וסבר רבנן דעולה מן אחרון כונה הנפלה בתחלה תאומים נקבות הפילה אחת יום ראשון ואחת יום שני שהשניה נולדה בתוך פלאות של ראשונה לבדו ראומים בבו' ימים הרביעי בתוך פלאות של שלישי לדבי דתנן שני מבטל ראשון זו' יהודה אפר לעולם מולד ראשון מתה ב' לקרבן ולו מה שהפילה בתוך שמנים שלו הוי כמאן דליתיה הלכך קאמר מביאה על הראשונה ואינה מביאה על השניה שהפילה בתוך פלאות של ראשון ומביאה על השלישי ואינה מביאה על

מסורת הש"ס

ל) לעיל כ: פ"מ תמסה. מ) ל"ל דהכא כמלא ומדסתיר ככם כן שבה מכלל דאיל כן כ' כמים. נ) [לעיל מ.]. ע) רש"ל מ"ז. פ) רש"ל מ"ז. צ) [מכלל שיך לקמן מ.]. ק) [נגד ס"ש]. ר) פ"ב שיך לע"ל. ש) פ"מ: הכדאיתא. ת) כס"מ: תל. כ) ל"מ כס"ר טסקי: לוי בלות נמי חד מע"ז. ל) ע' בתקסה מנחות קז: תוי' ד"ה ככם. מ) ל"ל בקרבן.

תורה אור השלם

1. ואם נפשה תלד וטמאה שבעים ובדמה תשבים ימים ששת ימים תשב על דמי טהרה: ויקרא יב ה
2. נפש כי תמעל מעל ותאנה בשגגה מקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ויקרא ה טו
3. והזהיר ליי' את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו: במדבר ו יב

הגהות הב"ח

(א) נמ' חד מתים עמר דדלות כתה מר מלמא פרטי' ותקנה: (ב) שם הרשבינן דל' פרטי' הרין: (ג) שם מתים עמר מלות כי הביכי דליקי מכנס אלא: (ד) תוס' ד"ה ממלל וכי לא נתנה תורה קנסה בקרבן ל"ל יתנם בשעור נתתן: (ה) בא"ד מתים ומזמים כשהרולו בפתות:

מוסף רש"י

ברבעתים. ב' קיין בפי לכיים דינר בסף, (ל"ל רפמתים [בגין מלי הוה] ועיי"ש ח.).

שיטה מקובצת

א) תיבה אמרי נמחק: ב) ת"ש ששת ימים כו' מפוזרין. פי' כגון שישבה ס"ג לטהרה של ראשון והפילה דמוה ימי טומאה של שני ואח"כ השלים ג' ימים החסרים לטהרה של ראשון ואח"כ תשב ימי טהרה לשני כדבעיא אם זכר ל"ג ואם נקבה ס"ו. תוס': ג) יכול בין רצופין ובין מפוזרין. כגון אם הפילה זכר תוך ששה אחרונים ביום ס"א דטהרה נקבה שהן ע"ה לידתה שתמנה מפוזרין ומסיק דר"י היא וה"ק שתמנה מפוזרין אחר שתמנה ימי טומאה דשני דראשון ת"ל ששים יום מה ה' רצופין אף ששה רצופין ר"מ טומאה דשני הם הם עולין (ליסי שהרה) דראשון. גילין: ד) ע' בתרוייהו: ה) מפוזרין הא לולד שני מנו. ד"מ: תיבות הן הוב והזכה ונזיר טמא מביאים קן אחת חטאת ואחת עולה בקביעות בין עשיר בין עני ואלו חמשה דפחה' בדלות אבל בעשירות מביאין בהמה ולא עוף תרן מן הילדות המביאה אפילו בעשירות בהמה יעוף כאחד והייטו דתנן בקינין החוטה אחד חטאת ואחד עולה. כך מ' שם הרי"ז הלוי ז"ל וכן הראב"ד והתוס': ו) ת"ה. פ"א ת"ר יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלי דלות ולולדת ומצורע מביאין בדלות ועשירות שמיעת הקול ובטוי מביאין בדלי דלות ת"ר יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלות ויש מביא בדלות ובדלי דלות יולדת מביאה בדלות ועשירות מצורע מביא בדלות שמיעת הקול ובטוי הקול ובטוי בדלות ובדלי דלות. כן נמצא בקצת ספרים ישנים שתי הברייתות יחד ונעין כפי' הרגמ"ה: ז) בדלות ובדלי תיבות ויש מביא נמחק: ח) בדלות ועשירות שמ"ת: ט) עי' בתרוייהו: יא) מנו איל בן שתים ותנן: יב) עשר דדלות כמה הוי הלהא פרטי' ותקנו מביאן: יג) כגון אות א' נמחק: יד) כגון פרוטה אות א' נמחק: טו) אמר רבינא כולה תיבת רבא נמחק: טז) יולדת חס נמי דחכנא עליה דדלי דלות ומה הוא עשירית האיפה למהוי חד כו' א"ה כו' אי"ה נמי דמבינא: יח) הרי אין הר"נ: יט) לתקון ר"א לתקרש: כ) שפחה בלבן בשמים: כא) גילין. מתיבת שכל עד תיבת כל בקצת ס"ו לא נמצא והרגמ"ה ורש"י גרים: כב) ולא האשה לאיש תיבת השנה נמחק: כג) מהיר ומימי לה ששים ספרון: כן) מה"ר ת"ש ל' דזכר: כד) יולדה זכר שני: כה) דראשון זכר אות ב' נמחק: כו) לראשון לענין קרבן: כז) רמני לענין טהרה הס"ד: כח) לראשון ששלימו לו אות ה' נמחק: כט) ל' מפוזרין אות ס' נמחק: ל) מפוזרין הא לולד: לא) בסלע שהפלא הוא ד' אות ש' נמחק: לב) ועד כאן דלי אות א' נמחק: לג) שהרי אפרינן בחטאת: לד) תיבת קצבה נמחק: לה) אפילו. פ"א אם הם:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com